Med församlingen mot Santiago

Är en pilgrimsvandring något du någon gång har funderat på att göra? Har du kanske redan länge drömt om en vandring mot till exempel Santiago de Compostela?

Nu kan du bege dig på en upptäcktsfärd tillsammans med andra intresserade under ett drygt år!

Från i mars i år till april nästa år hålls öppna samlingar kring pilgrimsvandring. Vi hoppas att ditt mod stärks till att en dag, igen, eller kanske för första gången, bege dig ut på din egen resa!

Vad allt ska man tänka på i förväg? Hur planerar jag resan? Vad ska jag packa med? Hur ska jag förbereda mig mentalt och fysiskt?

Kanske du vill följa med oss, som siktar på att resa till Spanien i slutet av april nästa år? Vi planerar att gå cirka 150 kilometer från O Cebreiro på gränsen mellan regionerna Kastilien och León samt Galicien till Santiago de Compostela. Vandringen sker i kuperad terräng genom små galiciska byar och vi strävar efter att alla går ungefär likadana dagsetapper, var och en sin egen vandring, men med bekanta i närheten.

Noggrann förberedelse

Vi samlas en gång i månaden, oftast onsdagskvällar samt några veckoslutsdagar. Träffarna leds av **Mikael Grönroos** som har gått de sista 724 kilometerna till Santiago de Compostela och **Milja Westerlund** som har erfarenhet av andra vandringar.

De tre första samlingarna är den **13 mars, 10 april och 8 maj klockan 18-20 på Prästgården i Kyrkoby.** Under de första samlingarna funderar vi på pilgrimsvandringar så där i stort, delar lästips, väcker oss till fysisk förberedelse och sätter oss in i praktiskt planerande gällande till exempel packning. Under årets lopp samlas vi också i Söderkulla och kommer också att gå på ett par kortare vandringar i närregionen. Temat för träffarna varierar och varje sammankomst är en egen helhet. Kom till någon eller allihopa! Följ församlingens hemsidor och annonseringen i Kyrkpressen!

Har du frågor? Kontakta då
Mikael 0400-496 976, mikael.gronroos@evl.fi
eller
Milli 050-566 3690, milja.westerlund@evl.fi

Jakobsleden – El Camino

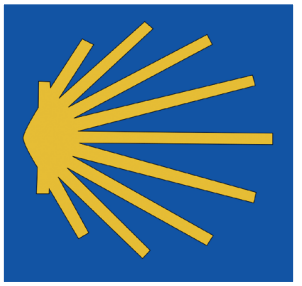
- Ett nätverk av pilgrimsrutter som leder till katedralen i Santiago de Compostela i nordvästra Spanien där aposteln Jakob enligt tradition ligger begraven.
- Den populäraste rutten (c. 800 km) sträcker sig från franska Saint-Jean-Pied-de-Port i Pyrenéerna, invid den spanska gränsen.
- Rutten är märkt av gula pilar eller gula pilgrimssnäckor.
- Alla som gått de sista 100 kilometrarna till Santiago de Compostela får ett skriftligt bevis (Compostela) över sin vandring.
- I fjol skrev pilgrimskontoret i Santiago de Compostela ut cirka 330 000 sådana bevis.

Oförglömlig pilgrimsvandring

Vi hade en dröm! Vi drömde om att få vandra till Santiago de Compostela. Efter många år då vi varit med om pilgrimsvandringar på olika håll i Norden tillsammans med församlingsmedlemmar och upplevt pilgrimsvandringens många, fina dimensioner, hade vi i familjen börjat längta efter att få vandra längs El Camino.

Att drömmen blev verklighet under tidig höst 2012 berodde på mindre trevliga orsaker. Svår sjukdom och utsikter att inom några månader bli bunden vid dagliga behandlingar för en av familjemedlemmarna gjorde att pilgrimens frihet hägrade, och beslutet att kasta loss och vandra i fem veckor fattades plötsligt och med kort varsel. Vår vandring hade alltså mycket speciella förtecken och vi kände till risker och omständigheter som kunde ha äventyrat vandringen på många olika sätt.

Det hände också en hel del under vår pilgrimsfärd, men vi kände alla tre som delade upplevelserna, att det var en mycket viktig och meningsfull utmaning som dessutom beredde oss på utmaningar som livet sedan skulle ställa oss inför. Pilgrimsvandring är en vandring i öppna landskap, i uppförsbackar och nerförsbackar, i sällskap och i ensamhet, i sval bris och i olidlig hetta. Men det är kanske framför allt en inre vandring, ett sökande efter djup och mening, en dialog med Gud, och oförglömliga upplevelser av liv och frihet.

Den moderna symbolen av pilgrimsmusslan som leder fram vandraren mot Santiago de Compostela.

I en blogg vi skrev under vandringen plockar jag upp några reflektioner:

”Än en gång kunde vi konstatera att vi har ett betydligt lugnare tempo än de flesta andra pilgrimer. Förrän vi startade från härbärget i Ventosa, pratade vi en stund med hospitaleran. Hon konstaterade att de första begav sig iväg redan vid halv fem-tiden! Vi är olika när det gäller ambitioner, planer och förutsättningar. Vandringen idag gick mest längs vinodlingar. Efter tio km kom vi fram till den lilla staden Najera, som var omgiven av branta, rödfärgade berg. Typiskt för provinsen Rioja är den rödfärgade, steniga jorden, som vi lyckligtvis fick beträda utan regn. Vi har förstått att regnväder gör den fina röda jorden till en kletig lervälling. Efter Najera följde ett tungt avsnitt med branta stigningar som småningom blev jämnare terräng. På högslätten vandrade vi förbi vingård efter vingård. Vid tretiden på eftermiddagen kom vi in i byn Azofra, där vi beslöt stanna för denna dag och uppsökte alberguet för att installera oss för natten.”

Helene Liljeström i kuperad terräng under den första vandringsdagen från Roncesvalles till Zubiri.

En gång pilgrim, alltid pilgrim! Blotta tanken föder längtan tillbaka till El Camino!

Text: Helene Liljeström.

Familjens blogg hittar du på adressen: camino.djupsjobacka.com